

Az Illés Lelkével...

Köszöntés: „Dávid házára és Jeruzsálem lakóira pedig kiárasztom a könyörület és a könyörgés lelkét. Rátekintenek majd arra, akit átszúrtak, és úgy gyászolják, ahogyan az egyetlen gyermeket szokták, és úgy keseregnek miatta, ahogyan az elsőszülött miatt szoktak (Zach 12,10).” Ámen.

Gyülekező ének: 377. dicséret: „Szentlélek, végy körül bennünket...”

Fennálló ének: 188. dicséret: „E pünkösöd ünnepében...”

Fő ének: 234. dicséret: „Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét...”

Előfohász: „Ezt mondja az Úr: A menny az én trónusom, a föld pedig lábam zsámolya. Milyen házat akartok építeni nekem, és milyen helyen kellene tartózkodnom? [...] Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik (Ézs 66,1; IKor 3,16)?” Ámen.

Lekció: Márk evangéliuma 9. rész 9-13. versei: *„Amikor jöttek lefelé a hegyről, megparancsolta nekik, hogy senkinek el ne mondják, amit láttak, csak amikor az Emberfia már feltámadt a halottak közül. Engedelmeskedtek a parancsnak, de azon tanakodtak egymás között, mit jelent a halottak közül való feltámadás. Ezért megkérdezték tőle: Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie? Ő pedig így válaszolt: Illés valóban előbb jön el, hogy helyreállítson mindent. Akkor viszont miért van megírva az Emberfiáról, hogy sok szenvedésben és megvetésben lesz része? De mondom nektek, Illés már eljött, és azt tették vele, amit csak akartak, amint meg van írva róla.“*

Előíma: Seregeknek hatalmas nagy Királya, kérünk, töltsd be életünket Lelkeddel, élénkíts fel, válj számunkra rugóvá és hajtóerővé, abban a nyomorúságos állapotban, amikor azt gondoljuk és látjuk, hogy azt tesznek velünk, amit csak akarnak. Amikor az életünk csak rutin tettekkel, gyilkos indulattal és fájdalmas sebekkel van tele, akkor lelkesíts és frissítsd fel a mi lankadó hitünket. Amikor már Tőled sem várunk semmit, akkor jöjj, szelíd, de határozott szóddal és rázd fel haldokló szolgálodat, elcsüggedt népedet, az idegen istenek előtt leboruló nemzedéket, hogy Lelked által megelevenedjenek a csontok és azokra inak és hús kerüljön. Kérünk, drága Úr Jézus, éltető beszéded által vonz magadhoz, hogy kövessünk, hogy feltárhasd előttünk milyen erővel vértelmez fel bennünket a hétköznapi szolgálatokra. Jöjj, Igaz Világosság, és a sötétséget taszítsd el tőlünk. Jöjj, Teljes Szeretet, és úzd messze a bűn homályát. Jöjj, Hatalmas, hogy a hatalmaskodók elnémuljanak. Jöjj Erőteljes, hogy szomorúságunk örömmé

forduljon és lássuk, érinthetetlen, utóérhetetlen és megfoghatatlan szerelmed a Lélek ereje által. Szentlélek Úristen, lépj be a szívünkbe, irányítsd azt, kérünk és hatalmaddal változtasd meg, adj bele igaz istenfélelmet és mély istenismeretet. Minden rossz gondolattól óvd, és melegítsd fel jelenléteddel. Szent Atyánk, segíts és minden tettemben légy vezérünk. Krisztus nevében hallgass meg minket és fogadd el hálaáldozatunkat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 304. dicséret 5. verse: „Az Illés Lelkével...”

Textus: Királyok I. könyve 19. rész 1- 18. versei: *„Amikor Aháb elmondta Jezábelnek mindazt, amit Illés tett, és hogy a prófétákat megölte karddal, Jezábel követet küldött Illéshez ezzel az üzenettel: Úgy bánjanak velem az istenek most és ezután is, hogy holnap ilyenkorra azt teszem veled, ami azokkal történt! Illés megijedt, felkerekedett és ment, hogy mentse az életét, és elérkezett a júdai Beérsebába. Legényét ott hagyta, ő pedig elment a pusztába egy napi járőföldre. Odaért egy rekettyebokorhoz, és leült alá. Azt kívánta, bárcsak meghalna, és így szólt: Elég most már, Uram! Vedd el az életemet, mert nem vagyok jobb elődeimnél! Azután lefeküdt, és elaludt a rekettyebokor alatt. De egyszer csak egy angyal érintette meg, és ezt mondta neki: Kelj föl, egyél! Amikor föltekintett, látta, hogy a fejénél ott van egy forró kövön sült lángos és egy korsó víz. Evett, ivott, majd újra lefeküdt. Az Úr angyala másodszer is visszatért, megérintette, és ezt mondta: Kelj föl, egyél, mert erőd felett való út áll előtted! Ő fölkel, evett és ivott, majd annak az ételnek az erejével ment negyven nap és negyven éjjel az Isten hegyéig, a Hóreb-ig. Itt bement egy barlangba, és ott töltötte az éjszakát. Egyszer csak így szólt hozzá az Úr igéje: Mit csinálsz itt, Illés? Ő így felelt: Sokat buzgólkodtam az Úrért, a Seregek Istenéért, mert Izráel fiai elhagyták szövetségedet, lerombolták oltáraidat, prófétáidat pedig fegyverrel ölték meg. Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni. Az Úr ezt mondta: Gyere ki, és állj a hegyre az Úr színe elé! És amikor elvonult az Úr, nagy és erős szél szaggatta a hegyeket, és tördelte a sziklákat az Úr előtt; de az Úr nem volt ott a szélben. A szél után földrengés következett; de az Úr nem volt ott a földrengésben. A földrengés után tűz támadt; de az Úr nem volt ott a tűzben. A tűz után halk és szelíd hang hallatszott. Amikor Illés ezt meghallotta, palástjával eltakarta az arcát, kiment, és megállt a barlang bejáratánál. Egy hang pedig így szólt hozzá: Mit csinálsz itt, Illés? Ő így felelt: Sokat buzgólkodtam az Úrért, a Seregek Istenéért, mert Izráel fiai elhagyták szövetségedet, lerombolták oltáraidat, prófétáidat pedig fegyverrel ölték meg. Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni. Ekkor azt mondta neki az Úr: Menj, kelj ismét útra a pusztán át Damaszkuszba, és amikor odaérsz, kend fel Hazáélt Arám királyává. Azután Jéhút, Nimsí fiát kend fel Izráel királyává; Elizeust, az ábél-mehólái Sáfát fiát pedig kend fel prófétává*

magad helyett! És aki majd megmenekül Hazáél kardjától, azt Jéhú öli meg, és aki megmenekül Jéhú kardjától, azt Elizeus öli meg. De meghagyok Izráelben hétezer embert: minden térdet, amely nem hajolt meg Baal előtt, és minden száját, amely nem csókolta meg őt.”

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Hóreb, Isten hegye / a Sínai hegy, Hermón, Nebó, Tábor, Peór, Garizim, Ebál, Mórijjá, Kármel, Sion, a megdicsőülés hegye és az Olajfák hegye olyan isteni kijelentéseket színhelyei, amelyek rámutatnak az Úr csodáira és hatalmas tetteire választottjai életében. Az ókori ember számára menedékként szolgált, de több istenség lakóhelye is volt, ahol kijelentette magát. Mózes ott beszélt az Úrral ott kapta a nép Tízparancsolatot. (ld. IIMóz 20) Illés odamenekült és az Úr ott táplálta és jelentette ki neki akaratát. Jézus tanítványaival felmegy a hegyre, hogy választottjai megerősödjenek hitben és hallják a mennyei szózatot. Csak van egy bökkenő. Le kell jönni a hegyről, amely a támogatás, a vigasztalás és a kijelentés helye. A 24 órával ezelőtt határozott Illés egyszerre csak határozatlan időre visszavonul. Egyedül megy. Még a szolgáját is elhagyja, illetve biztonságban hagyja, hogy őt legalább ne érje utó Acháb és Jezábel véres keze. Fut ki a világból és értékel. Ebben az értékelésében pedig az Úr támogatja és mellette áll. Megijedt, felkerekedett és csak ment. Az értékelés vége pedig nem akármilyen, elég most már Uram. Vedd el az én életemet! Hogy beszélhet így? Mondanák. Aki annyi mindent látott, aki annyi mindent tett, aki annyi mindent mutatott meg Isten dicsőségéből. Hogy beszélhet így egy szolga és egy próféta? De most csak gondoljunk bele, hogy honnan érkezik Illés? Ő egy magányos próféta, ma azt mondanánk rá, hogy egy különc, akinek nincsen senkije emberileg szólva. Hollók és özvegyek társaságában csak a nyomorúságot látja. Nincsen beavatva a királyi udvar pompájába, Ő nem udvari próféta, tanácsadó, Ő Isten szolgája, legényét is inkább elhagyja, nehogy az ő életét is kioltsák. Folyton megy, folyton máshol kell helytállnia és hirdetni Isten ítéletét. Ő az esőcsináló is, hiszen Izráelt az Úr úgy

bünteti engedetlen voltaért, hogy szárazságot bocsát a tejjel és mézzel folyó földre. Emberileg nézve nincs embere, de van Istene. Azonban ez a próféta egyszerre megijed és fél. Ennek bizonyítéka a pusztába menekülés. A Lélek ünnepén Isten Igéje felteszi nekünk a nagy kérdést: Te hogyan birkózol meg a lelketlen helyzetekkel. Amikor az ember önmagára tekint, amikor az ember magát látja, akkor csak a nyúlcipő marad. Szoktuk is mondani: „Szégyen a futás, de hasznos!” Illés azonban egyedül van, és ezzel az egyedülléttel Istenhez vándorol. Ő tudja, hogy eddig is Ő táplálta. Ő tudja, hogy eddig is Ő segítette. Ő tudja, hogy eddig is Ő vigasztalta. A vigasztalást pedig most is megkapja, nincs életellenesség, nincs életelvétel az Úr részéről, hanem erőbevitel van. Amikor egy szolga elfárad, amikor egy szolga kipurcan, akkor Isten angyala azonnal ott van. Angyal, isteni követ, a menny segítsége. Az Úr, Aki mindig úgy mutatkozott be népének: Én vagyok a ti vigasztalótok, egyszerre követet, angyalt állít Illés mellé, Aki eteti, itatja, pihentetően hat szolgájára. Milyen fontos meglátni ezeket az eseményeket. Isten a Vigasztaló, Aki Lélek. Isten a Pártfogó, Aki Lélek. Ő nem nyomorúságos vigasztaló, mint Jób barátai. Ő, ha az ember mellé áll, minden megváltozik. Istennek mindig van egy angyala számodra, soha ne feledd el, és mégis Ő maga a Vigasztaló és a Pártfogó. Én nem tudom, hogy a te életedben, kicsoda az az angyal, követ, akit Isten küld, hogy talpra állj. Én nem tudom, hogy a te életedben, kicsoda Isten. Az én életemben Vigasztaló és Pártfogó. Ő az özvegyek és az árvák Atyja. Én ezt a saját bőrömmön tapasztaltam, három sareptai özvegy nevelt, volt szárazság, volt nehézség, volt átok és áldás, volt csüggedés az életemben, de az Úr bizonyított. A Lélek ünnepén Őt magasztaljuk, hogy Neki gondja van ránk. A Szentlélek Úristen vigaszt és erőt kínál. A Szentlélek Úristen arra hív, hagyd el a bánatot és vedd nagy vigasságot a hatalmas Istenben. A nagy bánat helyett Ő ad jó örömet a Szentlélek Istenben. (ld. RÉ 203. dicséret 9. verse) Csak légy egy kissé áldott csendben és meglátod drága testvérem, hogy az öröm a Szentlélek ajándéka. Kelj föl és egyél! Hadd bírja életünket egyedül a

Szentlélek Isten, Aki erősít, táplál, vezet, és minden utunkat igazgat. Illésnek ezt kell megtanulnia az angyal jelenlétében. Ő vigasztalást kap és nyer. Nagyon bús szíve pedig a 40 napig való járó földre lévő hegyen letelepszik. Ott újból kesereg és elsírja életét az Őt többszörösen Vigasztaló Istennek. Az Úr azonban az fájdalommal teli életét gyógyítja: A Hóreb, a kijelentés hegyén, szól az Isten: Mit csinálsz itt Illés? Az Úr szavaiban van egy kis szemrehányás, de van benne egy nagy adag érdeklődés Illés állapota iránt. Illés pedig csak mondja, mondja és mondja. Ma ezt úgy hívja a lelkigondozás, hogy ventiláció. Illés ventilál. Illés levegővétel nélkül csak mondja, mondja és mondja. Egy szuszra leírja állapotát és szolgálatát. Illés ventilál Isten előtt. Neki vallja meg, Neki mondja el, Aki eddig is segítette és támogatta, hogy hol van most bensőleg. Hogyan éli meg szolgálatát? Jézusnak igaza volt Illéssel, Keresztelő Jánossal kapcsolatban: azt tették velük, amit csak akartak, de Illésnek adatik az alkalom és Ő él a lehetőséggel, és vall. Drága testvérem! Ki a te lelki szemetesládád? Ki előtt ventilálsz? Ki az, Aki előtt kiöntöd szívedet és nyersz Tőle áldást s erőt? – ahogyan Pálóczi Czinke István fogalmaz Aranyabécéjében. Öntsd ki szíved ma Isten előtt. Ne értékelj, hanem ventilálj! Úgy, ahogy te látod. Úgy, ahogy te érzed. Úgy, ahogy neked jó. Mondd el a Lélek ünnepén a lelki sebeidet az Úrnak. Kisebesedett életedet egyedül Ő tudja oldani és oldja is. A Lélek felébreszt. A Lélek új életre hív. A Lélek megmos. A Lélek cselekszik. Illés pedig látja, hogy az Úr kijelenti magát. A közép-re állított ember egyszerre tapasztalja, hogy Isten nincs jelen a földrengésben, nincs jelen a szélvészben, hanem halk és szelíd szava áldás és békesség minden időben. A belső remegést, a háborgást, a nagy nyomást csak a szelíd szó tudja orvosolni, amelyik csontot tör a bölcs Salamon szerint. (ld. Péld 25,15) Édes vigasztalás ez Illés számára és számunkra is. Isten szól, halkán és szelíden. Az Úr beszéde örökké megmarad. Illés Istene mindent helyreállít. Életet vonz és alakít. Hány élet éppen ezáltal a halk és szelíd beszéd által változott meg. A pogány százados Jézus némasága nyomán, szenvedése útja során tapasztalja meg a kegyelmet. Pált, a

damaszkuszi úton, szelíd és halk szózat dönti le lováról, hogy egy életen át misszióba hívja. Az üzenet pedig világos: „Elküldelek!” Menni kell. Le a hegyről! Szentlélek Úristen üzenetet közvetít. Lelkünk világossága, megérteti az Igét Illéssel is. Így válik számára újból és újból az Úr szava bizonyágtétellé, mert nem Acháb, hanem a királyoknak Királya szólítja, nem Acháb, hanem az uraknak Ura vertezi fel erővel és ígéri a láthatatlan egyház valóságát szolgálójának. Egyedül vagyok és íme, Isten 7000 embert számlál, igaz hívőként Isten népe között. A csendes, Igehallgató, Isten szavát komolyan vevő életek ott vannak Izráelben. Nem hajoltak meg Baál előtt és nem csókolták meg a pogány istenségeket, szívük nem hajolt el az Úrtól. Illés és a 7000 lélek. Illés és szolgálata. Az Úr Lelke és Illés egy szóban ér össze: „Menj!” Menj, mert erő feletti utad van, de a Lélek ereje vezet. Menj, drága testvérem, erő feletti utad van, de a Lélek ereje táplál. Menj! Jézus maga mondja: „Menjete el az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!” (Mk 16,15) Isten feltámaszt, örök világosságot gyújt, hogy láss. Istenünk világosságot gyújt mindannyiunk szívébe és megmutatja, kicsoda Ő. Nem lehet tehát a hegyen maradni. Sem azért, mert „jó nekünk ott lenni, sem azért, mert megbénulva félelem fog el. Feladatod van és végezni kell azt. A napi teendők során Isten szól. Megerősít. Megvigasztal, de ami a legfontosabb vezet és feladatod bíz rád, szolgálatba állít. Illés önmagában gyenge, de az Úr Lelke mindet helyreállít Illés életében is. Az Ő Lelke Illést és bennünket is felhasznál, elindít, feltámaszt és a magáévá tesz, hogy szóljunk és cselekedjünk az Ő nevében és az Ő nevéért. A Lélek erejével pedig a hitben járás és a nevéért és a nevében való buzgóság is áldássá válik. Mások számára és másokért egyedül az Ő nagy neve dicsőségére. Ámen.

Utóima:

„...senki sem mondhatja: „Jézus Úr”, csakis a Szentlélek által (IKor 12,3).“

„És ne szomorítsátok meg Isten Szentlelkét, aki az ő pecsétje rajtatok a megváltás napjára. Minden keserűség, indulat, harag, kiabálás és istenkáromlás legyen távol tőletek minden gonoszsággal együtt (Ef 4,30-31).”

„A mi Urunk Jézus Krisztusra és a Lélek szeretetére kérlek titeket, testvéreim, legyetek segítségemre Isten előtt értem mondott imádságaitokban, hogy megszabaduljak azoktól, akik hitetlenek Júdeában, és hogy jeruzsálemi szolgálatom kedves legyen a szenteknek,... (Róm 15,30-31).”

„A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek (Jn 14,26).”

„Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan foháskodásokkal (Róm 8,26).

„Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket. Felkarolta és hordozta őket ősidőktől fogva. Ők azonban engedetlenek voltak, és megszomorították szent lelkét. Ezért ellenségükké vált, és harcba szállt ellenük (Ézs 63,9-10).”

„Abból tudjuk, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk (Ijn 4,13).”

„Őbenne pedig titeket is, akik hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívőkké lettetek, eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására (Ef 1,13-14).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok: „Mi Atyánk...”

Adakozás: „Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint (Gal 5,25).”

Áldás: „...az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek (Jn 16,13).”

Záró ének: 494. dicséret 2-3. verse: „Ím, feltámasztád napom fényét...”

Reményik Sándor: Az eljövendőt várom...

Már ledőlnek a lelkeim tornyai,
Miket a hiúság emelt,
És porrá teszek minden cifra házat,
És pusztasággá teszem e kebelét,
Hol főlelhajtva bujdos az alázat.
E kongó pusztaságban, végtelen,
Csillagtalan, adventi éjeken
Várom az eljövendőt.

A költőt.

Az egyetlen, az igazit, nagyot,
Akinek én csak szolgája vagyok,
Aki majd tűzzel, lélekkel keresztel
És hódít lanttal, karddal és keresztel,
Őt várom, őt, az igazit, nagyot,
Mert én fáradt vagyok,
Mert én gyenge vagyok,
S ó, mert nem én vagyok az igazi!

Az én bíborom: ronggyá foszlik el,
Az én aranyam: ónná folyik szét,
Nekem a mennyországom is pokol,
S a szivárványom csupa szürkeség.
Az én muzsikám: "vén cigány" zenéje,
Én érzem: ez a vég.

Az eljövendőt várom.

És egyengetem az ő útjait:
Fogékony, izzó szívekre találjon!
S én majd megnyugszom, ha lábához tettem
Kopott lantom és kopott csatabárdom.